

full dominical

Església de Menorca

Número 2125 - Any XLII - 23 abril 2023

“Acollim la gràcia de la Resurrecció de Crist! Deixem-nos renovar per la misericòrdia de Déu, deixem que la força del seu amor transformi les nostres vides; i fem-nos instruments de la seva misericòrdia per fer créixer en el món la justícia i la pau”.

(Papa Francesc)

CREC EN LA RESURRECCIÓ I PREG PEL BISBE GERARD

Vivim temps de Pasqua. Prou sabem que la resurrecció de Crist, que desafia les lleis físiques, mai es podrà demostrar científicament. Per açò alguns davant aquest anunci presenten indiferència, refús, fins i tot un humor que no ens agrada a molts. Avui sembla que els temes en to d'humor gaudeixen el privilegi de tenir porta oberta. I si és cert que *“a cap ment ben organitzada li manca l'humor”* (Samuel T. Coleridge), també ho és que *“hi ha dos nivells d'humoristes: l'incivil, el malèvol... i l'elegant, el cortès...”* (Ciceró).

Avui es pot professar sense escàndol la idea epicúria (després de la mort, el nostre cos es descompon sense remei) o la platònica (tot i que el nostre cos es descompon, la nostra ànima immortal queda alliberada), però la idea cristiana resulta a alguns irracional o petulant.

La resurrecció, per als cristians, no significa com pretenien els saduceus la represa de la vida corporal interrompuda per la mort. Si a cas és més semblant a la metamorfosi que el “cuc” experimenta a l'interior de la crisàlide, per a sortir convertit en papallona.

Toni Barber

Als creients, notícies i humors malèvols a la nostra fe, emblemes, imatges..., ens han d'ajudar a aprofundir més i a seguir Jesús a la manera en que ho van fer els apòstols.

Jesús és una veritat històrica inqüestionable. Existeixen prop de cinc mil manuscrits de texts de l'evangeli que així ho confirmen, datats entre l'any 80 i el 250. Els evangelis són els texts antics dels quals es conserven més manuscrits i compten amb còpies més antigues. A més, no són l'única font històrica de Jesucrist. L'historiador Flavi Josep parla de Jesús a les *Antiguitats Jueves*. I el senador i historiador romà Tàcit va escriure sobre Jesús i la seva execució a la creu per ordre de Pilat.

A banda de les múltiples fonts, una lectura històrica de l'evangeli posa de manifest qüestions que reforcen la veritat racional dels texts. Per exemple: els quatre evangelis expliquen que les dones van ser les primeres a donar testimoni de la resurrecció de Jesús (Mt 28; Mc 16; Lc 24; Jn 20). I tinguem present que al món antic el testimoni de les dones no era vàlid als

tribunals. Si els quatre evangelistes s'haguessin inventat la resurrecció, les protagonistes no haguessin estat unes dones. De la mateixa manera, és incoherent inventar-se coses com la negació de Pere (Mt 26, 69-75; Mc 14, 66-72; Lc 22,54-62; Jn 18, 15-27). Fets com aquest eren tan humiliants per als primers seguidors de Jesucrist que és impossible que s'ho inventessin. A més, els primers deixebles, atemorits i desmotivats després de la seva mort, van acabar donant la vida de manera incondicional per Ell. La nostra fe certament no és irracional.

Els creients preguem avui especialment perquè el nostre nou bisbe Gerard, ordenat ahir pel Nunci del Papa a Espanya, ens ajudi a viure i a aprofundir cada vegada més la fe en Jesús ressuscitat. Preguem perquè sàpiga unir les nostres diferències, avivar les nostres preguntes, netejar els nostres projectes, inquietar i encoratjar la nostra fe en tot moment. Preguem perquè ens regali el “bon humor” que passeja, el seny que sempre demostra, la proximitat que viu, i la confiança en Déu que tanta pau ens regala. Viure-la acompanyats d'ell i de tota l'Església, és un goig i ens dona coratge.

Segur que en nom de molts, avui don l'enhorabona al Sr. Bisbe Gerard. I desitjo de tot cor que la seva presència i paraula ens sigui “hora bona” per a la diòcesi menorquina i per a Menorca.

J. Bosco Faner Bagur

Parròquia Sant Francesc (Maó)

Toni Barber

la paraula de Déu (A)

Diumenge Tercer de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 14. 22-28

Salm responsorial 15

R: **Ensenyau-me, Senyor, el camí que duu a la vida.**Lectura de la 1ª carta de sant Pere 1, 17-21

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

24, 13-35

Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els va agafar i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els demanà: "¿De què discutiu entre vosaltres caminant?" Ells s'aturaren amb un posat trist, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: "De tots els forasters que hi havia a Jerusalem, ¿ets l'únic que no saps allò que hi ha passat?" Ells demanà: "¿Què?" Li contestaren: "El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han retgirat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist." Ell els digué: "Si que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes! ¿No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar a la seva glòria?" Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escripures que es referien a ell. Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells el forçaren pregant-lo: "Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar." Jesús entrà per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué. I es deien un a l'altre: "¿No és veritat que els nostres cors s'inflamaven dins nosaltres mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?" Llavors mateix s'aixecaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren reunits els onze i tots els qui anaven amb ell, que deien: "Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó." Ells també contaven allò que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles 2, 14. 22-33

Salmo responsorial 15

R: **Señor, me enseñarás el sendero de la vida.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro 1, 17 - 21

Lectura del santo Evangelio

según san Lucas 24, 13-35

Aquel mismo día (el primero de la semana), dos de los discípulos de Jesús iban caminando a una aldea llamada Emaús, distante de Jerusalén nos sesenta estadios; iban conversando entre ellos de todo lo que había sucedido. Mientras conversaban y discutían, Jesús en persona se acercó y se puso a caminar con ellos. Pero sus ojos no eran capaces de reconocerlo. Él les dijo: «¿Qué conversación es esa que traéis mientras vais de camino?». Ellos se detuvieron con aire entristecido. Y uno de ellos, que se llamaba Cleofás, le respondió: «¿Eres tú el único forastero en Jerusalén, que no sabes lo que ha pasado allí estos días?». Él les dijo: «¿Qué?». Ellos le contestaron: «Lo de Jesús, el Nazareno, que fue un profeta poderoso en obras y palabras, ante Dios y ante todo el pueblo; cómo lo entregaron los sumos sacerdotes y nuestros jefes para que lo condenaran a muerte, y lo crucificaron. Nosotros esperábamos que él iba a liberar a Israel, pero, con todo esto, ya estamos en el tercer día desde que esto sucedió. Es verdad que algunas mujeres de nuestro grupo nos han sobresaltado: pues habiendo ido muy de mañana al sepulcro, y no habiendo encontrado su cuerpo, vinieron diciendo que incluso habían visto una aparición de ángeles, que dicen que está vivo. Algunos de los nuestros fueron también al sepulcro y lo encontraron como habían dicho las mujeres; pero a él no lo vieron». Entonces él les dijo: «¿Qué necios y torpes sois para creer lo que dijeron los profetas! ¿No era necesario que el Mesías padeciera esto y entrara así en su gloria?». Y, comenzando por Moisés y siguiendo por todos los profetas, les explicó lo que se refería a él en todas las Escrituras. Llegaron cerca de la aldea adonde iban y él simuló que iba a seguir caminando; pero ellos lo apremiaron, diciendo: «Quédate con nosotros, porque atardece y el día va de caída». Y entró para quedarse con ellos. Sentado a la mesa con ellos, tomó el pan, pronunció la bendición, lo partió y se lo iba dando. A ellos se les abrieron los ojos y lo reconocieron. Pero él desapareció de su vista. Y se dijeron el uno al otro: «¿No ardía nuestro corazón mientras nos hablaba por el camino y nos explicaba las Escrituras?». Y, levantándose en aquel momento, se volvieron a Jerusalén, donde encontraron reunidos a los Once con sus compañeros, que estaban diciendo: «Era verdad, ha resucitado el Señor y se ha aparecido a Simón» Y ellos contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan.

el comentari

De la decepció a la fe en el Ressuscitat

El mateix diumenge, dos dels deixebles, malgrat que creien que Jesús alliberaria Israel, ara ho veuen tot perdut: han crucificat Jesús, ha mort i l'han enterrat. No hi tenen res a fer, idò, a Jerusalem, i se'n van cap a un poblet, Emmaús, que queda bastant a prop. No obstant, tot el que ha passat és tan impactant que no poden oblidar-ho ni encobeir-ho i senten la necessitat de comentar els darrers esdeveniments. Així parteixen, totalment desanimats, però donant voltes i més voltes a tot el que ha succeït, senyal que no s'han rendit del tot. El mateix dia, però, amb gran decisió, tornaran cap a Jerusalem amb alegria i renovada esperança.

Què ha passat perquè es produeixi aquest canvi tan radical? És molt senzill: han viscut l'experiència de reconèixer el Ressuscitat i, amb la seva presència, tot canvia. No és igual que quan el van conèixer com a un home que feia el bé a tothom, ara l'han sentit realment ben a prop, però dins el cor, i desitgen donar-ne testimoni i reunir-se novament amb la comunitat per emprendre el camí del seguiment fidel del Messies que se'ls ha revelat ben clarament.

Com han reconegut el Ressuscitat? Bàsicament a través de les Escripures i l'Eucaristia (fonament de la vida cristiana). La iniciativa surt de Jesús, se'ls hi acostava i dialoga amb ells. Mentre els va explicant les Escripures, se'ls comencen a obrir els ulls del cor i anhelan continuar amb ell, per açò el conviden a sopar. Quan Jesús va prendre el pa, el beneí, el partí i els el donà, van tenir ben clar que el Senyor era amb ells. En aquell moment deixen de veure'l físicament, però el perceben ben present dins seu, a la seva vida.

Si acollim Jesús com a company de camí i l'escoltem, la seva Paraula, portada a la pràctica, ens conduirà a la celebració de l'Eucaristia perquè és on hi acudim amb la nostra vida de tota la setmana, la confrontem amb la Paraula de Déu, ens nodrim amb el pa de vida i sortim per testimoniar el que hem viscut.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana

Dl. 24, Fèria: Fets 5, 27-33 / Sal 33 / Jo 3, 31-36.

Dt. 25, Sant Marc, evangelista (F): 1Pe 5, 5b-14 / Sal 88 / Mc 16, 15-20.

Dc. 26, Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Es-

glésia (F): 1C 2, 1-10 / Sal 118 / Mt 5, 13-16.

Dj. 27, Fèria: Fets 8, 26-40 / Sal 65 / Jo 6, 44-51.

Dv. 28, Fèria: Fets 9, 1-20 / Sal 116 / Jo 6, 52-59.

Ds. 29, Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església. Patrona d'Europa (F): 1Jo 1, 5—2, 2 / Sal 102 / Mt 11, 25-30.

Dg. 30, IV de Pasqua: Fets 2, 14a. 36-41 / Sal 22 / Jo 10, 1-10.

pregar amb els salms

Gent bona

Salva'ns, Senyor, que no queda gent bona; entre els homes ja no hi ha fidelitat (Sl 12,2). Els Salms dotzè és una pregària de súplica del poble. L'orant devia tenir un entorn advers i li devia costar Déu i ajuda poder veure que no tot és negre, ni tot és blanc, sinó que entremig, hi ha una escala de diferents tons grisos. "No tothom és dolent, però potser t'has trobat en un moment determinat que totes les persones que tenies al voltant et fallaven, et deixaven, t'enganyaven, et perjudicaven maliciosament. És una situació que fa patir, i fins dubtar de Déu. O, al revés, t'empeny a fer una pregària més fonda i confiada que mai" (Hilari Raguer).

La promesa del Senyor és de bona llei; és plata sense escòries, refinada set vegades. Tu, Senyor, la mantindràs, i ens guardaràs d'aquesta gent per sempre (vv.7-8). Que es com dir, ens donaràs força interior per a poder conviure pacíficament, sense tornar mal per mal, mirant de cercar el bé conjunt. I la fortitud interior per fer-ho vindrà de Déu. No deixeu de treure la vostra força del Senyor, agafau-vos a ell, i ell us refermarà (Siràcida 24,24)

A que sí, que a peu de carrer encara hi ha gent bona. De diverses maneres en el teu entorn, encara hi ha estimació, hi ha fe, hi ha esperança. Que et sembla?

Gadi Bosch Pons

viure la sinodalitat

La vida religiosa i la sinodalitat

La paraula sínode, etimològicament ve del grec, i vol dir caminar junts. Els seguidors de Jesús hem d'anar avançant en el diàleg fraterno, missioner, ecumènic, cercant la integració de tots. El caminar junts ha de ser un tema fonamental en les nostres vides, en les nostres comunitats parroquials i en tota l'Església. Hem de viure la sinodalitat com un moment de gràcia de Déu, com un do de l'Esperit a l'Església.

La Vida Consagrada ha apostat per una renovada passió per Jesucrist i per la humanitat, assumida des de la riquesa dels carismes i la llum de la Paraula de Déu. El compromís de la vida religiosa es manifesta en les categories de mística i profetisme, dos pulmons necessaris per a la sinodalitat, per renovar aquest "caminar junts" amb el desig d'involucrar a tots els batejats i valorant la riquesa de cada vocació.

Amb el pulmó de la mística, la Vida Consagrada acudeix a les fonts de l'Evangelí, reconeixent que el

Senyor és present a la història, i ens anima a cercar la seva voluntat en un clima de pregària, contemplació i escolta sincera.

D'altra banda, el pulmó del profetisme està present en diverses expressions carismàtiques de la Vida Consagrada i, en els contextos més diversos, estimula la fidelitat creativa per obrir noves formes de conversió i de comunió, a favor de la vida i de la cura de la Casa comuna, que ens condueixin a una Església on tots ens reconeguem com a germans i germanes, una Església fraterna i profundament ministerial.

Marisol Camps Gomila
Germana Franciscana Filles de la Misericòrdia

Cathopic

l'entrevista a:

LLUÍS AGUSTÍ I PARROT

Lluís Agustí i Parrot és germà marista i professor de l'ISCREB. El mes d'octubre va oferir a Menorca una conferència sobre "L'Església i la sinodalitat." Recentment ha tornat a la nostra Diòcesi per xerrar sobre el tema "Església particular i Església universal."

Què és l'eclesialitat sinodal?

-Sinodal vol dir caminar junts. L'eclesialitat fa que ens sentim tots Església, fa referència a la vida de l'Església. És la manera de veure la missió i la identitat de l'Església. L'eclesialitat sinodal és una expressió que ens ve de l'Església llatinoamericana. Significa que les decisions sorgeixen del discerniment teològic-pastoral dels signes dels temps, incorpora les competències i els carismes del laïcat amb la finalitat d'escoltar millor l'Esperit. La manera de procedir de l'eclesialitat sinodal és l'exercici de compartir, discernir i de sentir-nos corresponsables. Tots participem en la construcció de l'Església.

Per què és important la comunió entre l'Església universal i les Esglésies locals?

-L'Església Universal s'encarna en les Esglésies locals. I aquestes són una porció de l'Església Universal. Per tant, cal que les Esglésies locals visquin la comunió amb l'Església Universal per evitar regnes o feus particulars. La comunió ens fa caminar tots a l'hora.

El Sínode dels Bisbes (2021-2024) està sent una oportunitat per a reforçar la sinodalitat entre l'Església universal i les diòcesis?

-Sense dubte que sí. Hem de ser conscients que ens cal escoltar-nos més, que ningú vulgui ser el primer, que tothom visquem en una actitud de servei... Tot el procés sinodal és una crida a escoltar-nos i discernir junts... I, al mateix temps, una crida a escoltar la veu de l'Esperit. Què diu l'Esperit a les Esglésies d'avui? Què ens suggereix l'Esperit a la nostra parròquia, comunitat?

En la xerrada va comentar un estudi que s'ha fet sobre les "parròquies evangelitzadores"...

-Una parròquia evangelitzadora vol dir una comunitat que anuncia el missatge de Jesús a través dels mitjans més adequats en cada situació. I, a la vegada, que es deixa evangelitzar. En una parròquia evangelitzadora tots estem implicats en portar endavant el Projecte Pastoral que entre tots elaborem. En realitat, poc o molt, totes les parròquies que portin endavant un projecte evangelitzador són evangelitzadores.

La xerrada es pot tornar a veure al canal de Youtube del Bisbat de Menorca.

Sonia Febrer Romero

Agenda

✍ Curset prematrimonial a Maó

Els dies 24, 25, 26 i 27 d'abril, a les 20.30 hores, a la Casa de l'Església.

✍ Primera celebració del Bisbe Gerard a Maó

El divendres 28 d'abril, a les 19.30 h, l'Arxiprestat de Maó convida a la celebració eucarística del nou Bisbe a la parròquia de Santa Maria. Abans de la celebració, el Bisbe, com a maonès de naixement, firmarà al llibre d'honor de l'Ajuntament de Maó. I, després de la missa, hi haurà una petita festa popular a la plaça de la Conquesta.

✍ Quarta jornada de teologia

Divendres 28 d'abril, a les 20.15 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella), conferència sobre "El Ministeri i els nous ministeris", a càrrec del professor Jaume Fontbona Misser.

✍ Peregrinació a Monte Toro

Las Parroquias de Santa Maria y la Concepción, de Maó, con sus Cofradías invitan a todos quienes lo deseen a participar en la peregrinación anual a Monte Toro que tendrá lugar la noche del domingo 30 de abril al lunes 1 de mayo. Inscripciones en las parroquias hasta el jueves 27 de abril. Teléfono de la parroquia de La Concepción: 971 361 172.

✍ Ruta jove pel Camí de Cavalls

Dissabte 29 d'abril al matí (de 9 a 13 h) excursió per als adolescents i joves des de Cala Mesquida a Es Grau. Us podeu apuntar a les vostres parròquies.

✍ Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Diumenge 30 d'abril celebrem aquesta jornada sota el lema "Posa't en camí. No esperis més."

✍ Campanya Xtantos 2023

Marcant la casella de l'Església a la declaració de la renda ajudes a l'acció pastoral, social i caritativa de la nostra Església.

Notícies nostres

La nostra millor recepta, l'Escola de Restauració Ca n'Aguedet de Caritas Menorca

A principis d'abril va concloure la primera etapa de formació que s'ha ofert durant aquests mesos a l'escola de restauració Ca n'Aguedet de Caritas Menorca. Des del passat mes de setembre, s'han realitzat 2 cursos, que han comptat amb 24 alumnes, els quals han après tècniques bàsiques de cuina i sala i receptes tradicionals de Menorca a través de les classes magistrals amb grans professionals del sector de la restauració.

En aquest projecte ha estat fonamental la col·laboració de la família Mariano, de xefs i entitats com Fra Roger i altres empreses del sector com també el suport de diferents entitats públiques. L'Escola de Restauració "Ca n'Aguedet" continuarà oferint aquests cursos de formació i, a la vegada,

es treballarà perquè es converteixi en un restaurant gestat com a empresa d'inserció i que gestionarà Mestral Inserció i Medi Ambient, empresa social propietat de Caritas Menorca.

La comunió entre l'Església particular i l'Església universal

Divendres 31 de març, en el marc de la tercera jornada de teologia d'aquest curs, Lluís Agustí i Parrot va oferir en el Seminari Diocesà (Ciutadella) una conferència sobre el tema "Església particular i Església universal".

El germà marista i professor de l'ISCREB va destacar que el fonament de l'Església és Jesús i que és molt important sentir-nos cristians en comunió

amb tots els cristians d'arreu del món. Com ens recorda el Papa Francesc, d'una banda, les diòcesis i les parròquies enriqueixen el mosaic de l'Església universal i, d'una altra, les Esglésies particulars viuen i floreixen en l'Església universal.

El Sínode (2021-2024) que està vivint l'Església ens està mostrant la importància de l'eclesialitat sinodal, és a dir, que tots som Església i hem de viure en comunió i caminar junts, cultivant el diàleg, l'escolta mútua i el discerniment.

Al canal de Youtube del Bisbat de Menorca podeu veure la conferència completa:

Els joves reflexionen sobre Sant Pau i el sentit de la fe

La història de conversió de Sant Pau ha estat protagonista d'una de les recents trobades del grup de joves de Barcelona amb na Maria Dolors Amat. Van destacar que aquest apòstol segueix sent "un testimoni viu i entranyable del seu zel per donar a conèixer l'Evangeli i de la seva total entrega a l'obra de Crist." En aquest sentit, van meditar la carta als Corintis, cap. I2, que parla dels "dons de l'Esperit".

San Pau va estar obert a la diversitat i a la universalitat: "posa de manifest que l'Església de Jesús no està pensada per a uns quants privilegiats, sinó que està destinada a ser lliure, a obrir-se a la universalitat i a la diversitat de llengües i cultures". El seu testimoni ens inspira a fer possible comunitats fraternals que ens ajudin a créixer en la fe, l'amor i el compromís.

D'altra banda, en una altra estona de convivèn-

cia, els joves van reflexionar la fe i la biologia, tenint present un diàleg que apareix al llibre "El joc de l'àngel" de Carlos Ruiz Zafón. El grup va manifestar que "la fe és com l'amor, és un sentiment inexplicable que dona força a les nostres vides" i que la descoberta de Déu "ens marca l'existència i ens aporta el goig de la fraternitat i la transcendència".

